

عنوان مقاله:

روشهای مختلف برداشت برنج، مشکلات و راه حلها

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در علوم کشاورزی غذای سالم از مزرعه تا سفره (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمود صفری - استادیار پژوهش بخش تحقیقات ماشین های کشاورزی و مکانیزاسیون، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

محمد هاشم رحمتی - دانشیار گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، دانشکده کشاورزی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

برنج در ایران بعد از گندم از نظر سطح زیر کشت، در رتبه دوم قرار دارد بر اساس آمار، مصرف سرانه این محصول 36-37 کیلوگرم در سال است (خبرگزاری مهر، 1395). استفاده از ادوات مکانیزه در حوزه های مختلف بهویژه برنج باعث شده است که در شرایط حاضر بیش از 60 درصد اراضی شالیزاری کشور با کمباینهای مخصوص برنج برداشت شود و عملکرد کمی و کیفی این محصول به طور قابل ملاحظه ای ارتقاء یابد. در این تحقیق روش های مختلف برداشت برنج از نظر فنی و اقتصادی بررسی گردید. نتایج نشان داد که ظرفیت مزرعه های موثر در برداشت با کمباینهای مخصوص برنج، دروگر و روش دستی به ترتیب 0/23، 0/28 و 0/008 هکتار بر ساعت است. ضایعات کل برداشت در روشهای دستی و دروگر به ترتیب 4/28 و 3 درصد و در کمباینهای خوشه تغذیه و بوته تغذیه به ترتیب 1/86 و 2/36 درصد است. چنانچه از روش اجارهای استفاده شود، بین کمباین خوشه تغذیه و بوته تغذیه، اختلاف معنیداری وجود ندارد. در نهایت از نظر فنی با توجه به شرایط مزرعه، نوع کمباین میبایست انتخاب گردد ولی از نظر اقتصادی با توجه به ضایعات پائین، سرعت عمل بیشتر، انجام عملیات برداشت، کوبش و بوجاری به طور همزمان و کاهش معنیدار هزینه ها نسبت به روشهای دستی و دروگر، استفاده از هر دو نوع کمباین خوشه تغذیه و بوته تغذیه قابل توصیه است.

کلمات کلیدی:

برنج، کمباین، برداشت، خوشه تغذیه، بوته تغذیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1000299>

